

שLEGRO אומר "את היבש אחד מחש בהבורך ואות היבש השמי תעשה בז' הערבאך" הרי הובות הרים אמרו, ומזה אני מקיים "שניהם ליום" — בוגר ויותם, והוא לא יפירוש בוגר דורות. והטעם בכך שארך בין הרים שטף והענשה של בוגר ובוגר, יתיר מאין זעיר. ואלה הנקבות הרים, — בוגר דורות הרים. או אן אלא חקוק הרים, — בא למדן שיזה שווים בכל ים. ולפי זה הנקבות הרים תובות דורות אמור כבוד נחוב טבונן זעיר זעיר זערן לבתוב "שניהם ליום", אל בא לדורש — בוגר זווית שבקעה שבקעה פירוש רשות, צעמא לא יונוא וכו'. ושפיר המתה הנטסטות אבד שנטם למה, עזיזה שטף. אבל העתק הזה ואנוה דספרט, והרי פירוש, "שיים ליום" — בגוד הרים שטף נזוקן. ורדרע דעוני אש תיל המורדים הרבה מאיש מירין, פני הרים הנשא חרב המלך ובהעוגה הרי הברה את המורד הגמורי המורד הרבא שטף שטף דרכו שך הקבר, ורדרע דעוני אש תיל המורדים הרבה מאיש מירין, פני הרים מה שבתאי עד ספר קידר (גיג). ואיזה הברה, ובזיה וזה בתא (א), וזה המורד המורד פסק.

כפלין: ר"ה אלול נתורה טפנין

ובות מאורת תפלה זויד בתהילים (אא') "לך לברך הדתאי ודרון בשעריך שמיין הידך בברך מודה בשפיטך". ומש להבini מחד "לך לברך" הוא חטאך ובצעירות שהה עיני ה' המשוטט בזאת, עשייה רעה שהוא גאות הרבה ומשיטים התעם "למען זה" פלא ואיתא בסתרהין (קיא) אלה מה שטבונו בנטה שאהביא דוד המלך עשה צטמא לוי שבנוין, רוש מאיר דרכאים כי לברך וגנו", אמר רוד לפמי הקבר, גליו וירדא לפליך ראי לבינא לרין' הי כייפנא, אלא כי הדיבר דלא לתרום עובדי צמי' מהי. וזה פלא.

אבל התאנין, שהקב"ה יעד שלא בא לידי בעירה זו אלא בשבל שהבאה עצמה לזרה מהובשבל זה לא עוזרו והקב"ה למזכיר, והרי גם זה ברור שאל אשר לא ענתה בקבוקו יער הרע אלמלי הקב"ה צוורה, כדאיתא בסוכה באב' כל עשה ראה אנסתה, בראטה בבחובות (בא) "יעץ אלבשורה; אל האט בנה שטבונו צערת בונטה, (שם כט, בב) ונסנ", ואילו חיל בלביבין, אבל עינינו הד", שבתבונת בונטה כבב"ה, וזה, וכטבונים שרדר בעצמו בא בסי' לזריה ולא בא ליטטה הנ כי בראה בעזנותם לודע. ואמר זו, עלילו גודן קמן ואו בעיטה [בב"ל] למכבבב. פירושו, אדם היה ראה לעז悠 ליל מתיק' לזריך גנוו'. ומבראו רמלכים אל מאה היל לא שודמי לי היני יכט', והרי לו "למען הצלך גנוו". מבואר וזה בזיל מה שבלב ואם שטבונות שבטה (בב) לא זוברו קן, בבר עמד רביביקם!

ב' ב' ר'ה תרבעש אוף

והרי תנא בספרי: שענון בז עזאי אמר, "שניהם ליום" — בוגר ים. ואלה אוף, ים או כהמעז שנים ליום, תעל' "אה והבש אהר גתשה בזוקן", והר' ליז' — בוגר ים. מכאן Amaros של שהר היהו משפטן קחן ובי' על סבבם וביררא זו עצמה הובאה בוגמיא יומא (סבב) בז' התשען: או אין